

на брой, но съж най-горди. Всъки отива на мястото си и изчезва във огромния паракодъ. Тръбва да приемамъ мебели и други предмети.

Шестъ малки паракода съж свързани съз стени-тѣ на гиганта. Машинитѣ за дигане на тежести пищатъ непрекъснато. Грамадни бали и сандъци се дигатъ и слагатъ отъ товарнитѣ помъщения на паракодчетата върху палубата на нашия гигантъ. Около мене стои тълпа прислужници съз тѣхнитѣ началници.

Ето и списъка на предметитѣ: 680 килими, 200 пътеки за коридоръ, 2600 възглавници, 1400 покривки за двойни легла, 3800 люшека, — и всичко това лежи предъ насъ. Давамъ нареддане и тълпата прислужници почва да го разнася.

Иде редъ на кухненски принадлежности. Пакъ има тълпа около мене. 12,000 чинии, 600 сребърни кани за чай, чаши за кафе, за чай, за вода, за ликьори, за вино, всичко опаковано въ сандъци, — цѣла планина лежи предъ насъ.

Липсватъ много неща. Нѣма прибори за кръчмата. Отивамъ съз моторна лодка въ склада и поръчвамъ: 400 м. стоманено вжже, 40 макари съз бело обикновено вжже, 800 м. платно за парцали, 400 метли, 300 сандъка съз сапунъ и 20 бурета съз сода. На паракода е страшна гльчъ, съкашъ всички съж полудѣли. Машинитѣ за товарене работятъ непрекъснато. Товарятъ се 1000 бъчви съз бира, 800 каси бира въз бутилки, 1000 каси шампанско, 600 каси минерална вода. Главниятъ келнеръ е отчаянъ: забравили да му изпратятъ 30 сандъка съз пури. Отивамъ въ трета класа. Петъ етажа подъ палубата Една армия бояджии чисти и боядисва всичко на ново. Търсятъ ме при капитана. По поръчка тръбва да се